

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. birželio 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Autorių teisės ir gretutinės teisės – Direktyva 2001/29/EB – 3 straipsnio 1 dalis – Viešas paskelbimas – Sąvoka – Tik fizinių priemonių suteikimas – Televizorių su kambarinėmis antenomis, leidžiančiomis priimti signalus ir transliuoti programas, įrengimas butuose – Komercinis pobūdis – Techninio neutralumo principas“

Byloje C-135/23

dėl *Amtsgericht Potsdam* (Potsdamo apylinkės teismas, Vokietija) 2023 m. vasario 1 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2023 m. kovo 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)

prieš

GL,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin ir I. Ziemele (pranešėja),

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)*, atstovaujamos *Rechtsanwalt F. Seifert*,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos R. Bénard ir E. Timmermans,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Kunnert, A. Posch ir J. Schmoll,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda ir G. von Rintelen,
susipažinęs su 2024 m. vasario 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant kolektyvinio autorių teisių administravimo organizacijos *Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)* ir daugiabučio namo valdytojo GL ginčą dėl šio tariamai padarytų autorių teisių pažeidimų, jo eksploatuojamuose butuose suteikiant galimybę naudotis televizoriais su kambarine antena, leidžiančia priimti signalus ir transliuoti programas, visų pirma muzikos programas.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

- 3 Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija (PINO) 1996 m. gruodžio 20 d. Ženevoje priėmė PINO autorių teisių sutartį (toliau – ATS), ji buvo patvirtinta Europos Bendrijos vardu 2000 m. kovo 16 d. Tarybos sprendimu 2000/278/EB (OL L 89, 2000, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 33 t., p. 208) ir Europos Sąjungoje įsigaliojo 2010 m. kovo 14 d. (OL L 32, 2010, p. 1).
- 4 ATS 8 straipsnyje „Teisė viešai paskelbti“ nustatyta:
„Nepažeidžiant [1886 m. rugsėjo 9 d. Berne pasirašytos] konvencijos [dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos (1971 m. liepos 24 d. Paryžiaus aktas) redakcijos su pakeitimais, padarytais 1979 m. rugsėjo 28 d.] 11 straipsnio 1 dalies ii punkto, 11bis straipsnio 1 dalies i ir ii punktų, 11ter straipsnio 1 dalies ii punkto, 14 straipsnio 1 dalies ii punkto ir 14bis straipsnio 1 dalies nuostatų, literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti bet koku būdu viešai paskelbti savo kūrinius, paskelbiant juos laidais ar bevielio ryšio priemonėmis, įskaitant tų kūrinių padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“
- 5 1996 m. gruodžio 20 d. PINO diplomatinėje konferencijoje buvo priimti ATS suderinti paaiškinimai.
- 6 Suderintas ATS 8 straipsnio paaiškinimas išdėstytas taip:
„Vien tik nuostata dėl fizinių priemonių, kurios leidžia kūriniui būti viešai prieinamu ar viešai paskelbiamu, negali būti suvokiama kaip kūrinio paskelbimas pagal šią Sutartį arba [Konvenciją dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos, iš dalies pakeistą 1979 m. rugsėjo 28 d.]. <...>“

Sąjungos teisė

7 Direktyvos 2001/29 4, 9, 10, 23 ir 27 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) Suderinta teisinė autorių teisių ir gretutinių teisių sistema, padidindama teisinį aiškumą ir nustatydama aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį, skatins esmines investicijas į kūrybingumą <...> ir savo ruožtu padės Europos pramonės augimui ir padidėjusiam konkurencingumui <...>

<...>

(9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.

(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms („on-demand“) tiekti, yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

<...>

(23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinių. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokią viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokią kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksams.

<...>

(27) Vien tik fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui savaime nereiškia viešo paskelbimo pagal šią direktyvą.“

8 Šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“

Vokietijos teisė

- 9 Klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos 1965 m. rugsėjo 9 d. *Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz* (A autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymas, BGBl. 1965 I, p. 1273) 15 straipsnyje numatyta:

„<...>

(2) Autorius taip pat turi išimtinę teisę viešai paskelbti savo kūrinių nematerialia forma (viešo paskelbimo teisė). Viešo paskelbimo teisė pirmiausia apima:

1. pateikimo ir atlikimo teisę (19 straipsnis);
2. kūrinių padarymo viešai prieinamo teisę (19a straipsnis);
3. transliavimo teisę (20 straipsnis);
4. paskelbimo naudojant vaizdo ar garso laikmenas teisę (21 straipsnis);
5. radijo programų transliavimo ir jų padarymo viešai prieinamų teisę (22 straipsnis).

(3) Paskelbimas yra viešas, kai jis skirtas dideliame atitinkamos visuomenės narių skaičiui. Atitinkama visuomenė apima bet kurį asmenį, kuris nėra asmeniniais ryšiais susijęs su asmeniu, naudojančiu kūrinių, arba su asmenimis, kurie gauna kūrinių arba turi prie jo prieigą nematerialia forma.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 10 GEMA, kolektyvinio autorių teisių muzikos srityje administravimo organizacija, remdamasi autorių teisėmis, pareiškė *Amtsgericht Potsdam* (Potsdamo apylinkės teismas, Vokietija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ieškinį GL (eksploatuojančiai daugiabuti, kuriame yra 18 butų) dėl žalos atlyginimo, motyvuodama tuo, kad pažeisdamas pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos Autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymo 15 straipsnį šiuose butuose suteikia galimybę naudotis televizoriais su kambarinėmis antenomis, leidžiančiomis priimti signalus ir transliuoti tuose butuose programas, be kita ko, muzikos programas.
- 11 Tam teismui kyla abejonių dėl to, ar toks padarymas prieinamo yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad aptariamame daugiabutyje nėra „centrinės antenos“, leidžiančios transliuoti signalus šiuose butuose.
- 12 Šiomis aplinkybėmis jis pažymi, kad 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendime *SGAE* (C-306/05, EU:C:2006:764) Teisingumo Teismas nustatė, kad nors fizinių priemonių teikimas savaime nereiškia „viešo paskelbimo“ pagal šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalį, viešbučių atliekamas signalo išplatimas viešbučių kambariuose gyvenantiems klientams per televizorius, nepaisant gaunamo signalo transliavimo technikos, yra viešas paskelbimas. 2010 m. kovo 18 d. Nutartyje *Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon* (C-136/09, EU:C:2010:151) Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad viešbutis atlieka „viešą paskelbimą“, kaip

tai suprantama pagal šią nuostatą, kai įrengia televizorius savo įstaigos kambariuose ir prijungia juos prie šios įstaigos „centrinės antenos“, dėl kurios šie aparatai gali priimti transliuojamas programas. Vis dėlto iš 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI* (C-753/18, EU:C:2020:268) matyti, kad radijo imtuvų naudojimas nuomojamuose automobiliuose nėra laikytinas viešu paskelbimu.

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad ši jurisprudencija neleidžia tiksliai atsakyti į klausimą, ar tai, kad būtų valdytojas suteikia galimybę naudotis televizoriais su kambarinėmis antenomis, leidžiančiomis priimti signalus ir transliuoti programas šiuose butuose, nors nėra „centrinės antenos“, yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.
- 14 Atsižvelgdamas į visa tai *Amtsgericht Potsdam* (Potsdamo apylinkės teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar tai, kad daugiabučio gyvenamojo namo valdytojas daugiabučio gyvenamojo namo patalpose sudaro galimybę naudotis televizoriais, kurie priima transliacijas per kambarinę anteną ir neturi centrinės priėmimo sistemos signalams perduoti, yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal [Direktyvos 2001/29] 3 straipsnį?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje vartojama sąvoka „viešas skelbimas“ apima atvejį, kai daugiabučio su nuomojamais butais valdytojas suteikia televizorius su kambarinėmis antenomis, kurios be jokio kito įsikišimo priima signalus ir leidžia transliuoti programas.
- 16 Reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinių viešą paskelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant jų padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.
- 17 Kaip ne kartą yra nusprendęs Teisingumo Teismas, pagal šią nuostatą autoriai turi prevencinio pobūdžio teisę, kuri jiems suteikia galimybę įsiterpti tarp galimų jų kūrinių naudotojų ir viešo paskelbimo, kurį šie naudotojai gali ketinti atlikti, siekiant jį uždrausti (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 30 punktas ir 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 18 Kadangi Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje sąvoka „viešas paskelbimas“ tiksliau neapibrėžiama, jos prasmę ir apimtį reikia nustatyti atsižvelgiant į šia direktyva siekiamus tikslus ir į aiškinamos nuostatos kontekstą (2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 19 Kiek tai susiję su tikslais, Teisingumo Teismas ne kartą yra priminęs, kad, kaip pabrėžta Direktyvos 2001/29 23 konstatuojamojoje dalyje, sąvoka „viešas paskelbimas“ pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį turi būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokią kūrinių transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą

- per radiją ar televiziją, visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Iš minėtos direktyvos 4, 9 ir 10 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jos pagrindinis tikslas yra nustatyti aukšto lygio autorių apsaugą, leidžiančią jiems gauti teisingą atlygį už kūrinį naudojimą, visų pirma kai jie viešai paskelbiami (2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 46 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 20 Kiek tai susiję su nagrinėjamos nuostatos kontekstu, iš Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamosios dalies, kurioje iš esmės pakartotas ATS 8 straipsnio suderintas paaiškinimas, matyti, kad „vien tik fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui savaime nereiškia viešo paskelbimo pagal šią direktyvą“ (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 33 punktą).
- 21 Pagal suformuotą jurisprudenciją sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal šio 3 straipsnio 1 dalį, apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinio „paskelbimo veiksmą“ ir šio kūrinio paskelbimą „viešai“, o tai reiškia individualų vertinimą (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37 punktą ir 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 22 Atliekant tokį vertinimą svarbu atsižvelgti į kelis papildomus, nesavarankiškus ir tarpusavyje susijusius kriterijus. Šiuos kriterijus reikia taikyti tiek atskirai, tiek atsižvelgiant į jų tarpusavio sąveiką, nes įvairiose konkrečiose situacijose jų intensyvumas gali labai skirtis (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 35 punktą ir 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 48 punktą, taip pat jame nurodyta jurisprudencija).
- 23 Tarp šių kriterijų Teisingumo Teismas ne kartą yra išskyręs būtiną paslaugų teikėjo vaidmenį ir jo veiksmų sąmoningumą. Jis atlieka „paskelbimo veiksmą“, kai suteikdamas savo klientams prieigą prie saugomo kūrinio veikia labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, ir būtent tuomet, kai, nesant tokio veiksmo, klientai iš esmės negalėtų pasinaudoti skelbiamu kūrinio (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 46 punktą, 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 49 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 24 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad viešo paskelbimo, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, komercinis pobūdis nėra nereikšmingas, net jei šis pobūdis nebūtinai yra sąlyga, dėl kurios galima konstatuoti tokio paskelbimo buvimą (šiuo klausimu žr. 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 25 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad visuomenės „imlumas“ gali būti svarbus, nes saugomų kūrinių transliavimas yra komercinio pobūdžio, kai naudotojas dėl jo gali gauti ekonominės naudos, susijusios su įstaigos, kurioje jis transliuoja, patrauklumu ir didesniu lankomumu, o šio komercinio pobūdžio nėra, kai tikslinė visuomenė neteikia jokios reikšmės tokiam transliavimui (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 50–52 punktus).

- 26 Taigi iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, taikant Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, visų pirma būtinas naudotojo vaidmuo, suteikiant savo klientams prieigą prie saugomų kūrinių, ir sąmoningas jo veiksmų pobūdis, visų pirma, jeigu jie yra komercinio pobūdžio, leidžia atskirti „viešą paskelbimą“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, ir „tik fizinių priemonių teikimą“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 27 konstatuojamąją dalį.
- 27 Atsižvelgdamas į šiuos iš suformuotos jurisprudencijos kylančius principus Teisingumo Teismas nusprendė, kad nei nuomojamame automobilyje įrengto radijo imtuvo (toks imtuvas be papildomo nuomos bendrovės įsikišimo leidžia priimti antžemines transliacijas, pasiekiamas automobilio buvimo zonoje), nei garso įrangos ir prireikus programinės įrangos, leidžiančios transliuoti foninę muziką, teikimas nėra „paskelbimo veiksmai“. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tokie veiksmai yra „priemonių tiekimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamąją dalį (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 34 punktą ir 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 69 punktą).
- 28 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad jei vien dėl aplinkybės, jog įrangos naudojimas yra būtinas tam, kad visuomenė galėtų veiksmingai naudotis kūriniu, tokio kūrinio padarymas prieinamo būtų automatiškai kvalifikuojamas kaip „viešas paskelbimas“, bet koks „fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui“ būtų laikomas tokiu veiksmu, nors pagal Direktyvos 2001/29 27 konstatuojamąją dalį, kuri iš esmės sutampa su suderintu ATS 8 straipsnio paaiškinimu, tai aiškiai nelaikoma viešu paskelbimu (šiuo klausimu žr. 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Atvirkščiai, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad kavinės-restorano, viešbučio, SPA įstaigos ar reabilitacijos centro valdytojai atlieka paskelbimą, jeigu sąmoningai savo klientams perduoda saugomus kūrinius, savanoriškai teikdami signalą per savo patalpose įrengtus televizijos ar radijo imtuvus (žr., be kita ko, 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 46 punktą; 2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, EU:C:2011:631, 196 punktą; 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *OSA*, C-351/12, EU:C:2014:110, 26 punktą ir 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 55 ir 56 punktus).
- 30 Šioje jurisprudencijoje Teisingumo Teismas iš esmės nustatė, kad jeigu įstaigos valdytojas savanoriškai suteikia savo klientams signalus ir televizijos ar radijo aparatus, kurie leidžia transliuoti šiuose signaluose užkoduotas programas ir yra įrengti keliose šios įstaigos vietose, pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį tai yra „viešo paskelbimo“ veiksmai, neatsižvelgiant į tai, kokia signalo perdavimo technika naudojama.
- 31 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje aptariamo daugiabučio valdytojas būtų nuomininkams suteikia galimybę naudotis televizoriais su kambarinėmis antenomis, kurios, kaip nustatyta, priima signalus ir leidžia šiuose butuose transliuoti programas, įskaitant muziką.
- 32 Nors būtent nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 19–30 punktuose, turi nustatyti, ar daugiabučio valdytojas, kaip antai aptariamas pagrindinėje byloje, atlieka „viešo paskelbimo“ veiksmą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo

Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, 39 punktą), Teisingumo Teismas turi jam pateikti naudingas gaires, kad šis galėtų priimti sprendimą nagrinėjamoje byloje (šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 5 d. Sprendimo *BV*, C-570/20, EU:C:2022:348, 44 punktą).

- 33 Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, kaip tai padarė generalinis advokatas savo išvados 40 ir 50 punktuose (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad daugiabučio namo valdytojas, aprūpindamas šiuos butus televizoriais ir kambarinėmis antenomis, kurios be jokio papildomo įsikišimo priima signalus ir leidžia į šiuos butus transliuoti programas, įskaitant muzikos, sąmoningai atlieka veiksmą, siekdamas suteikti savo klientams prieigą prie tokių programų nuomojamuose butuose nuomos laikotarpiu, nesvarbu, ar jie pasinaudoja šia galimybe, ar ne (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 14 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 34 Be to, šio valdytojo veiksmai, suteikiant savo klientams prieigą prie transliuojamų kūrinių, turi būti laikomi papildoma paslauga, teikiama siekiant gauti tam tikrą pelną.
- 35 Šios paslaugos teikimas daro įtaką pagrindinėje byloje aptariamų butų standartui, taigi jų nuomos kainai (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), arba, kaip pažymėta šio sprendimo 25 punkte, jų patrauklumui, taigi ir naudojimosi jais dažniui. Taigi reikia konstatuoti, kad tokios paslaugos siūlymas leidžia nustatyti, kad paskelbimas yra komercinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 24 ir 25 punktuose nurodytą jurisprudenciją.
- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atliekant vertinimą, neturi reikšmės jo paties nurodyta aplinkybė, kad pagrindinėje byloje aptariamais televizoriais yra prijungti prie „kambarinės“ antenos, o ne prie „centrinės“ antenos, aptartos byloje, kurioje priimta 2010 m. kovo 18 d. Nutartis *Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon* (C-136/09, EU:C:2010:151).
- 37 Iš tiesų tokio skirtumo tarp centrinių ir kambarinių antenų darymas neatitiktų technologinio neutralumo principo, pagal kurį teisės akte turi būti bendrai nustatytos asmenų teisės ir pareigos, kad nebūtų sudarytos palankesnės sąlygos naudoti vienas technologijas kitų sąskaita (šiuo klausimu žr. 2022 m. kovo 24 d. Sprendimo *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Antra, tam, kad patektų į sąvokos „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, apimtį, reikia, kad saugomi kūriniai iš tikrųjų būtų paskelbti viešai. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad sąvoka „viešai“ apima neribotą potencialių adresatų skaičių, todėl tai yra pakankamai didelis asmenų skaičius (2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Blue Air Aviation*, C-775/21 ir C-826/21, EU:C:2023:307, 51 ir 52 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 39 Taigi sąvoka „viešai“ apima tam tikrą *de minimis* ribą, todėl į šią sąvoką neįtraukiamas labai mažas ar net nedidelis skaičius atitinkamų asmenų. Siekiant nustatyti tokį skaičių, reikia atsižvelgti ne tik į tai, kiek asmenų turi prieigą prie to paties kūrinio tuo pat metu, bet ir į tai, kiek iš jų turi prieigą paeiliui (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 43 ir 44 punktus ir 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 40 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo asmenų, kurie tuo pat metu ar paeiliui gali turėti prieigą prie kūrinių, skaičiaus, jis tik pažymi, kad pagrindinėje byloje aptariamame daugiabutyje yra 18 butų. Konkrečiai, tas teismas nenurodo, ar butai nuomojami trumpalaikės nuomos pagrindu, be kita ko, turistų apgyvendinimo tikslais, o tai gali turėti įtakos asmenų, kurie paeiliui gali turėti prieigą prie aptariamų kūrinių, skaičiui.
- 41 Pagal šio sprendimo 31 punkte nurodytą jurisprudenciją būtent nacionalinis teismas turi nustatyti, ar saugomi kūriniai iš tikrųjų yra paskelbti „viešai“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 38 ir 39 punktuose nurodytą jurisprudenciją, o Teisingumo Teismas turi jam pateikti naudingas gaires šiuo klausimu.
- 42 Kaip savo išvados 36 punkte pažymėjo generalinis advokatas, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuotų, kad pagrindinėje byloje aptariamai butai nuomojami trumpam laikui, kaip turistų apgyvendinimo vietos, jų nuomininkai turėtų būti laikomi „visuomene“, nes jie, kaip ir viešbučio klientai, kartu sudaro neribotą potencialių gavėjų skaičių (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 41 ir 42 punktus).
- 43 Trečia, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog tam, kad būtų laikomas „viešai paskelbtu“ pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį saugomas kūrinys turi būti paskelbtas taikant specialų techninį būdą, kuris skirtųsi nuo naudotų iki šiol, arba, jei taip nėra, jis turi būti paskelbtas „naujai visuomenei“, t. y. visuomenei, į kurią teisių turėtojai dar neatsižvelgė, kai leido pradinį viešą savo kūrinio paskelbimą (2021 m. birželio 22 d. Sprendimo *YouTube ir Cyando*, C-682/18 ir C-683/18, EU:C:2021:503, 70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 44 Kaip savo išvados 59 punkte pažymėjo generalinis advokatas, daugiabutyje esančių butų, nuomojamų trumpam laikui ir, be kita ko, turistų apgyvendinimo tikslais, nuomininkai gali būti tokia „nauja“ visuomenė, nes šie asmenys, nors yra televizijos transliacijos aprėpties zonoje, neturėtų prieigos prie transliuojamų kūrinių, jeigu šio daugiabučio namo valdytojas neatliktų veiksmų, t. y. šiuose butuose neįrengtų televizorių su kambarinėmis antenomis (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 46 ir 47 punktus).
- 45 Vis dėlto, kaip savo išvados 60 punkte pažymėjo generalinis advokatas, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuotų, kad pagrindinėje byloje aptariamai butai nuomininkams nuomojami pagal ilgalaikę nuomą, nuomininkai negalėtų būti laikomi „nauja visuomene“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 43 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 46 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje vartojama sąvoka „viešas paskelbimas“ apima atvejį, kai daugiabučio su nuomojamais butais valdytojas sąmoningai suteikia televizorius su kambarine antena, kuri be jokio papildomo įsikišimo priima signalus ir leidžia transliuoti programas, jeigu šių butų nuomininkai gali būti laikomi „nauja visuomene“.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinama taip:

šioje nuostatoje vartojama sąvoka „viešas paskelbimas“ apima atvejį, kai daugiabučio su nuomojamais butais valdytojas sąmoningai suteikia televizorius su kambarine antena, kuri be jokio papildomo įsikišimo priima signalus ir leidžia transliuoti programas, jeigu šių butų nuomininkai gali būti laikomi „nauja visuomene“.

Parašai.